

องค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดี ด้านการวิจัย

เรื่อง เทคนิคการเขียนบทความความวิจัยเพื่อ
ตีพิมพ์เผยแพร่
ปีการศึกษาที่ 2566

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

แนวปฏิบัติที่ดี เรื่อง เทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่

กระบวนการรวบรวมองค์ความรู้ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ในประเด็น “เทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่” โดยคณะกรรมการดำเนินงานการจัดการความรู้ด้านการวิจัย

ในครั้งนี้เป็นกระบวนการรวบรวมประสบการณ์ ความรู้และมุมมองจากคณาจารย์ นักวิจัย ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เสนอข้อคิดเห็น และแบ่งปันประสบการณ์ร่วมกัน คณะกรรมการฯ ได้แสดงความคิดเห็นผ่านการบอกเล่า อภิปราย หรือสอบถาม เพื่อให้ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญ เทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่

ทั้งนี้คณะกรรมการได้รวบรวมประเด็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อสรุปจัดทำรายงานเผยแพร่แก่บุคลากร และจัดเก็บไว้เป็นคลังองค์ความรู้ขององค์กร (KM) ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกสำหรับการค้นหาและติดตามเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาต่อไป

ประมวลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความรู้ขององค์กร

ในการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่นั้นผู้วิจัยต้องมีเทคนิคในการเขียนบทความวิจัยของตนเอง ต้องรู้จักความหมาย ลักษณะ แลองค์ประกอบของบทความวิจัย และแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานดังต่อไปนี้

1.ความหมาย ลักษณะ และองค์ประกอบของบทความวิจัย

การจัดทำบทความวิจัยให้ถูกต้องเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ ต้องเข้าใจความหมายและองค์ประกอบของบทความวิจัย

1.1 ความหมายของบทความวิจัย

บทความวิจัย (Research Article) เป็นเอกสารทาง วิชาการประเภทเดียวกับรายงานการวิจัย หรือวิทยานิพนธ์ แต่มีคุณลักษณะแตกต่างจากรายงานวิจัย 3 ประการคือ

- 1) มีความยาวจํานวนน้อยกว่ารายงานการวิจัย โดยเป็นไปตามข้อกำหนดของหน่วยงานที่จัดทำวารสาร
- 2) เนื้อหาต้องมีความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์
- 3) ผ่านการตรวจสอบเนื้อหาและรูปแบบการจัดพิมพ์ตามเกณฑ์มาตรฐานของวารสาร

1.2 ลักษณะบทความวิจัย เป็นการเขียนแบบวิชาการมีลักษณะสำคัญ 13 ประการ (Prasitratasin, 2009) ได้แก่

- 1) เขียนโดยนักวิชาการเพื่อนักวิชาการอื่น ๆ
- 2) เรื่องที่เขียนนี้เป็นเรื่องที่ชุมชนวิชาการสนใจ

- 3) เนื้อหาที่เขียนต้องเสนอในรูปของการให้เหตุผล ที่ทำให้เกิดความรู้ใหม่
- 4) ข้อเท็จจริงหรือหลักฐานได้มาจากการวิจัยของผู้เขียนเอง
- 5) เป็นการรายงานผลการวิจัย (ต้องทำวิจัยก่อน)
- 6) เน้นสมมติฐานและวิธีดำเนินการวิจัย
- 7) เน้นการทดสอบทฤษฎี
- 8) เน้นการได้ทฤษฎีใหม่ (ได้คำอธิบายใหม่)
- 9) เน้นการนำผลไปใช้เฉพาะเรื่อง
- 10) บทความมาจากการนำประเด็นเด่นที่ค้นพบมาเขียน
- 11) มีลักษณะกลุ่มเล็กและตรงประเด็น
- 12) มีจุดยืน หรือข้อสรุปในเนื้อหางานวิจัยของตนเอง
- 13) การเขียนบทความวิจัย ผู้เขียนต้องรู้จัก 4 ประการคือ
 - 13.1) ต้องรู้จักสรุปความ (Summarize)
 - 13.2) ต้องรู้จักประเมิน (Evaluate)
 - 13.3) ต้องรู้จักวิเคราะห์ (Analyze)
 - 13.4) ต้องรู้จักสังเคราะห์ (Synthesize)

1.3 องค์ประกอบของบทความวิจัย

องค์ประกอบของบทความวิจัยเป็นประเด็นที่สำคัญที่นักวิจัยต้องพิจารณาเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ โดยองค์ประกอบหลักของบทความวิจัยประกอบด้วยประเด็นต่อไปนี้

1) ชื่อเรื่อง (Title) ควรตั้งชื่อเรื่องให้สั้น ใช้คำเฉพาะเจาะจง กะทัดรัด สื่อความหมายเฉพาะเรื่อง ชื่อเรื่องที่ศึกษาอาจจะตั้งขึ้นใหม่ จากข้อค้นพบที่โดดเด่นมาเขียน หรือตั้งชื่อเรื่องให้ตรงกับประเด็นของปัญหา ในชื่อเรื่องต้องมีคำสำคัญ (Keywords) เพื่อประโยชน์ต่อการสืบค้นของผู้ใช้ผลงานวิจัย

2) ชื่อผู้วิจัย ให้ระบุชื่อเต็ม นามสกุลเต็ม ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมทั้งระบบหลักสูตร สาขาวิชาหน่วยงาน หรือสถาบันที่สังกัด หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร และอีเมลที่สามารถติดต่อได้

3) บทคัดย่อ (Abstract) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยทั่วไปความยาวไม่เกินอย่างละ 250 คำหรือ 10 บรรทัด โดยมีเฉพาะสาระสำคัญครบถ้วน ตรงประเด็น ประกอบด้วยจุดประสงค์การวิจัยตัวแปร ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือการวิจัย วิธีการรวบรวมข้อมูล วิธีการสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

4) คำสำคัญ (Keywords) ระบุคำสำคัญซึ่งมักมาจากชื่อเรื่องและวัตถุประสงค์การวิจัย สำหรับนำไปใช้ เป็นคำค้นในระบบฐานข้อมูล โดยระบุทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษใส่ท้ายบทคัดย่อส่วนมากจะไม่เกิน 5 คำ

5) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา เป็นการอธิบายที่มา ความสำคัญของปัญหาที่นำไปสู่ การศึกษาวิจัย สิ่งสำคัญในการศึกษาต้องระบุแหล่งที่มาของความรู้ที่น่าเชื่อถือและตรวจสอบได้

6) วัตถุประสงค์การวิจัยเป็นการแจกแจงประเด็นต่างๆ จากชื่อเรื่องแล้วระบุเป็นข้อความที่ผู้วิจัย ต้องการศึกษาย่างชัดเจน ทั้งนี้การเขียนวัตถุประสงค์การวิจัยจะต้องสอดคล้องและอยู่ในกรอบของชื่อเรื่อง

7) การประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Literature Review) ในการประมวลเอกสารและ งานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง ต้องเขียนให้ถูกต้องตามหลักวิชาการมีการวิเคราะห์สังเคราะห์ที่มีระบบระเบียบและมี จุดมุ่งหมายที่จะสื่ออย่างชัดเจนจนนำไปสู่การพัฒนาเป็นกรอบแนวคิด (Conceptual Framework)

8) กรอบแนวคิดและสมมติฐานการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework) เป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรเหตุและตัวแปรผลที่เกิดจากการประมวลเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis) เป็นการคาดการณ์ความสัมพันธ์ล่วงหน้า อย่างมีเหตุผล โดยอิงทฤษฎี การประมวลเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิด

9) ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความน่าเชื่อถือของการ วิจัย จึงควรให้ความสำคัญของระเบียบวิธีวิจัย เช่น (Srihapark, 2015) วิธีการวิจัยต้องระบุชนิดหรือประเภทการ วิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างรวมถึงการได้มาของกลุ่มตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยวิธีการตรวจสอบคุณภาพ ของเครื่องมือวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

10) การนำเสนอข้อค้นพบ อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ เป็นการนำเสนอผลการศึกษามาจากการ วิเคราะห์ข้อมูลในการออกแบบวิจัย เพื่อพิสูจน์สมมติฐานที่เกิดขึ้น และเมื่อค้นพบตามผลการศึกษาแล้ว จะเชื่อมโยงสู่การอภิปรายผลว่า ผู้วิจัย ได้นำหลักคิด ทฤษฎีที่เกิดจากการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสนับสนุนข้อค้นพบอย่างไร รวมถึงการสะท้อนสมรรถนะการคิดเชิงวิพากษ์ของผู้วิจัยด้วย

11) แหล่งที่มาของความรู้ เป็นการอ้างอิงและบรรณานุกรม

2. การตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัยและการพิจารณาแหล่งการตีพิมพ์เผยแพร่

ในการตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัยของนักวิจัยนั้น นักวิจัยสามารถเผยแพร่บทความวิจัยได้ 2 รูปแบบ

2.1 การเผยแพร่ในวารสารประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ (Conference)

การเผยแพร่วิธีนี้เป็น การส่งบทความวิจัยเข้าร่วมการนำเสนอในการประชุมวิชาการ ในรูปแบบโปสเตอร์หรือแบบ ปากเปล่า โดยบทความวิจัยจะต้องผ่านการพิจารณาประเมินคุณค่าและความถูกต้องจากบรรณาธิการ และ บทความที่ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมการนำเสนอ และจะได้รับการตีพิมพ์รวมเล่มในเอกสารประกอบการประชุม วิชาการ(Proceedings) ซึ่งผู้วิจัยจะต้องพิจารณาหน่วยงานที่จัดประชุมว่าเป็นหน่วยงานที่มีการจัดประชุมตาม เงื่อนไขที่ทาง กพ.กำหนดไว้หรือไม่ เพื่อว่างานที่นำเสนอจะได้นำมาประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการและการ พัฒนาหลักสูตรได้ คณะกรรมการบรรณาธิการ ตลอดจนพิจารณาความเกี่ยวข้องของสาขาที่ประชุมวิชาการให้ตรง

กับความเชี่ยวชาญของนักวิจัย ข้อดีของการเผยแพร่รูปแบบนี้คือ ผลงานวิจัยได้รับการเผยแพร่สู่ผู้สนใจอย่างรวดเร็ว สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักวิจัยท่านอื่นได้และเป็นการสร้างเครือข่ายกับนักวิจัยในสาขาเดียวกันเพิ่มขึ้น แต่มีข้อจำกัดในกรณีผู้เข้าร่วมการประชุมจำนวนมากทำให้การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเป็นไปได้ยากเนื่องจากข้อจำกัดของเวลา

2.2 การเผยแพร่ในวารสารวิชาการ

การเผยแพร่ในวารสารวิชาการเป็นรูปแบบการเผยแพร่ที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยต้องส่งต้นฉบับเผยแพร่ในวารสาร นักวิจัยสามารถลงทะเบียนและทำการส่งเอกสารต้นฉบับเพื่อตีพิมพ์ รวมถึงการติดตามผลทางเว็บไซต์ของแต่ละวารสาร ผลของการพิจารณาจากบรรณาธิการเป็นไปได้ทั้งการตอบรับให้ตีพิมพ์ (Accept) หรือส่งกลับมาแก้ไข (Revise) หรืออาจถูกปฏิเสธ (Reject) กรณีได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์ นักวิจัยจะได้รับบทความเสมือนจริงส่งกลับมาให้ตรวจทานอีกครั้งนักวิจัยควรรีบดำเนินการตรวจแก้ไขและส่งกลับคืนอย่างรวดเร็ว กรณีส่งกลับมาให้แก้ไข นักวิจัยควรรีบดำเนินการตรวจแก้ไขและส่งกลับตามระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งอาจต้องแก้ไขหลายรอบแต่จะมีโอกาสได้รับการตีพิมพ์มากกว่า 50% กรณีที่บทความถูกปฏิเสธ นักวิจัยควรแก้ไขตามที่ผู้พิจารณาผลงาน (Reviewer) แนะนำและสามารถส่งไปวารสารอื่นได้

2.3 การเลือกแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย

1) ควรเลือกวารสารในสาขาที่ตรงกับสาขาที่ดำเนินงานวิจัย และลองค้นหาบทความที่มีลักษณะใกล้เคียงกับบทความของนักวิจัยที่จะขอตีพิมพ์ เพื่อนำมาพิจารณาแนวทางเกี่ยวกับวิธีการเขียน รูปแบบการนำเสนอเนื้อหา รูปภาพ ตาราง เพื่อสร้างความมั่นใจในการส่งผลงานตีพิมพ์และพิจารณาโอกาสการตอบรับของวารสาร

2) ควรเลือกวารสารที่มีค่า Impact Factor สูง การพิจารณาคุณภาพของวารสาร สามารถพิจารณาได้จากดัชนีอ้างอิงของวารสารว่าอยู่ในฐานข้อมูลใด ซึ่งฐานข้อมูลเป็นที่นิยมในปัจจุบันคือ ฐานข้อมูลที่มีการคิดค่าดัชนีอ้างอิง (Impact Factor) หรือ Journal Impact Factor (JIF) ค่า Impact Factor คือ ดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสารวัดจากจำนวนครั้งโดยเฉลี่ยที่บทความของวารสารวิชาการนั้นได้รับการอ้างอิงในแต่ละปี ข้อมูลที่เป็นของคนไทยคือดัชนีอ้างอิง Thailand Citation Index (TCI) ซึ่งดูแลโดยศูนย์อ้างอิงดัชนีวารสารไทย สำหรับฐานข้อมูลของต่างประเทศได้แก่ดัชนีอ้างอิง SC Imago ซึ่งอยู่ในฐานข้อมูล Scopus ของบริษัท Elsevier และต้นตำหรับคือดัชนีอ้างอิง ISI ซึ่งเป็นของบริษัทใหญ่ผู้ให้บริการด้านข้อมูล คือ Thomson Reuters การค่า Impact Factor ของวารสารวิชาการระดับนานาชาติสามารถตรวจสอบได้จากเว็บไซต์ <https://uk.sagepub.com/en-gb/asi/change-location/0>

3) ผู้วิจัยควรเลือกวารสารที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติซึ่งสามารถพิจารณาจากองค์กรหรือสถาบันที่เป็นผู้จัดทำวารสาร กรณีที่ต้องการนำบทความตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติสามารถศึกษารายชื่อวารสารวิชาการที่ได้รับการยอมรับจากฐานข้อมูล TCI ของฐาน สกอ. รวมทั้งการพิจารณา peer ใน วารสารต่างๆ ดังนี้

3.1) การตรวจสอบรายชื่อวารสารวิชาการระดับชาติในฐานข้อมูล TCI สามารถค้นหาได้จาก http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/search.html

3.2) การตรวจสอบค่า Impact Factor สามารถตรวจสอบได้ตามที่อยู่เว็บไซต์ http://www.kmutt.ac.th/jif/Impact/impact_s.php การตรวจสอบ Ranking วารสารตามสาขาที่หน้าแรกของ TCI คลิกที่ Thai-Journal Impact Factors

3.3) วารสารวิชาการระดับนานาชาติ

วารสารทางวิชาการที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ก.พ.อ. กำหนด ได้แก่ วารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติดังต่อไปนี้

- Academic Search Premier (<http://www.ebsco.com/home>)
(select ebscohost and then academic search premier)
- Agricola (<http://agricola.nal.usda.gov>)
- BIOSIS (<http://www.biosis.org>)
- CINAHL (<http://www.ebscohost.com/academic/cinahl-plus-with-full-text>)
- EiCOMPENDEX (<http://www.ei.org>)
- ERIC (<http://www.eric.ed.gov/>)
- H.W.Wilson (<http://www.ebscohost.com>) (select ebscohost and then H.W.Wilson)
- Infotrieve (<http://www.infotrieve.com>)
- Ingenta Connect (<http://www.ingentaconnect.com>)
- INSPEC (<http://www.theiet.org/publishing/inspec>)
- MathSciNet (<http://www.ams.org/mathscinet>)
- MEDLINE/Pubmed (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/>)
- PsycINFO (<http://www.apa.org/pubs/databases/psycinfo/index.aspx>)
- Pubmed (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/>)
- ScienceDirect (<http://www.sciencedirect.com>)
- SciFinder (<https://scifinder.cas.org/>)
- Scopus (<http://www.info.scopus.com>)
- Social Science Research Network
(<http://papers.ssrn.com/sol3/DisplayAbstractSearch.cfm>)
- Web of Knowledge (<http://wokinfo.com>)

3.4) วารสารวิชาการระดับชาติ

ฐานข้อมูลระดับชาติได้แก่ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index -- TCI) เฉพาะวารสารที่มีชื่ออยู่ในกลุ่ม 1 และกลุ่มที่ 2 (http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/list%20journal.php) อย่างไรก็ตามนอกเหนือจากข้อมูลพิจารณาแหล่งตีพิมพ์ข้างต้น ผู้วิจัยยังพิจารณาค่าตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัยของวารสารต่างๆในระดับชาติและนานาชาติ

3.4 ขั้นตอนการเตรียมบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร

1) วางแผนเตรียมการเรื่องตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยในวารสารไว้ล่วงหน้าตั้งแต่วางแผนทำวิจัย และศึกษาข้อมูลวารสารที่สนใจ เป็นวารสารที่ได้รับการรับรองในระดับใด ตรงตามเกณฑ์ที่ต้องการหรือไม่ หัวข้อเรื่องที่ทำวิจัยและระเบียบวิธีวิจัยสอดคล้องกับแนวทางของวารสารที่ต้องการหรือไม่ การสมัครตีพิมพ์ในวารสารจะต้องใช้งบประมาณเท่าไร ค่าสมัครเป็นสมาชิกของวารสารเท่าไร เพื่อวางแผนของงบประมาณไว้ล่วงหน้า

2) เมื่อดำเนินการวิจัยแล้วเสร็จควรเตรียมบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ตามแนวทางที่วารสารที่ต้องการตีพิมพ์กำหนดซึ่งควรปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพราะมีผลต่อการพิจารณาตอบรับการตีพิมพ์ โดยควรตรวจสอบ template และจำนวนคำที่วารสารกำหนด

3) เขียนบทความวิจัยให้มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันทั้งเรื่อง และเน้นสาระสำคัญที่โดดเด่นที่ต้องการเสนอให้ผู้อ่านทราบ

4) อ่านบททบทวนตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ระเบียบวิธีวิจัย การเขียนอ้างอิง และบรรณานุกรมตามระบบที่วารสารกำหนด หรือให้ผู้อื่นทั้งในและนอกสาขาอ่านเพื่อตรวจสอบเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในงานวิจัยก่อนส่งรายงานการวิจัย

5) ส่งบทความไปตีพิมพ์เผยแพร่ และมีการติดตามผลจากบรรณาธิการของวารสารเป็นระยะๆ ถ้ามีการแก้ไขบรรณาธิการของวารสารจะส่งต้นฉบับกลับมา ผู้เขียนควรรีบดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ (reviewer) ของวารสาร และส่งตามเวลาที่วารสารกำหนด และติดตามผลการตอบกลับ ซึ่งอาจจะมีการส่งกลับมาให้แก้ไขอีกครั้ง ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องให้กำลังใจตนเองในการแก้ไขเพื่อให้ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ได้รับการรับรองแม้ว่าบทความจะถูกปฏิเสธ แต่มีความเป็นไปได้ที่จะได้รับการตอบรับจากวารสารอื่นๆ เมื่อบทความได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้ว

6) วิธีการส่งบทความ ควรศึกษาวิธีการส่งบทความ เช่น ส่งข้อมูลเป็นไฟล์ทั้งหมดผ่านอีเมล หรือส่งในระบบ ออนไลน์ (submit Online) และส่งไฟล์รูปผู้ทำวิจัย และภาพกิจกรรมจากการวิจัยพร้อมคำบรรยายได้ภาพเป็นภาคผนวกเพิ่ม (ถ้ามี)

7) อย่างไรก็ตามในการก่อนที่จะดำเนินการขั้นตอน 1-6 ผู้วิจัยต้องดำเนินการขอจริยธรรมวิจัยในมนุษย์หลังจาก การนำเสนอโครงร่างงานวิจัยผ่านเรียนร้อยแล้ว

4. เทคนิคการตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัยในวารสารระดับนานาชาติ (Srihapark, 2015)

4.1 การประเมินคุณภาพ ผลงานวิจัยว่าผลงานวิจัยมีคุณภาพหรือไม่ โดยพิจารณาจาก

4.1.1 วิธีวิจัย (Methodology) มีความถูกต้องแม่นยำตามระเบียบวิธีวิจัย

4.1.2 กลุ่มตัวอย่างสามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้ตามระเบียบวิธีวิจัยและสามารถมีผลกระทบในวงกว้าง

4.1.3 ถ้าเป็นการทดลองในมนุษย์ ผลงานวิจัยต้องผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มีหนังสือรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

4.2 เมื่อประเมินแล้วว่าผลงานวิจัยมีคุณภาพในระดับที่สามารถตีพิมพ์ลงวารสารต่างประเทศได้แล้ว เขียนบทความวิจัยฉบับร่างเป็นภาษาไทย “การเขียนจะต้องเขียนให้คมทั้งวิธีวิจัยและผลการวิจัย”

4.2.1 การเขียนวิธีวิจัยให้คม เป็นการแสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือในการวิจัย วิธีการวิจัยต้องถูกต้องแม่นยำตามระเบียบวิธีวิจัย

4.2.2 การเขียนผลงานวิจัยให้คม เป็นการหยิบประเด็นให้แหลมคม ให้เห็นผลการวิจัยในครั้งนี้มีความรู้ใหม่ หรือเกิดสิ่งใหม่ ๆ แตกต่างจากผลงานวิจัยอื่น ๆ

ดังนั้นนักวิจัยต้องอ่านผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศให้มากพอจึงจะเห็นความแตกต่างและสามารถหยิบประเด็นแหลมคมของผลงานวิจัยของตนเองได้

4.3 การจัดเตรียมต้นฉบับเพื่อนำเสนอข้อมูลวารสารต่างประเทศ ต้องให้กระชับ ไม่นำเสนอยาวเกินไป ส่วนใหญ่ ไม่เกิน 12 หน้า

นักวิจัยควรศึกษาวิธีการนำเสนอข้อมูลจากวารสารต่างประเทศหลายๆ ฉบับ แล้วเลือกรูปแบบที่นำเสนอข้อมูลที่เหมาะกับงานวิจัยที่กำลังศึกษา เมื่อได้ผลงานวิจัยที่คมชัดแล้วให้พิจารณาชื่อเรื่องของการวิจัยอีกครั้งหนึ่งแล้วกำหนด “ชื่อเรื่องวิจัยให้คมชัด”

4.4 เมื่อได้ฉบับภาษาไทยแล้ว นักวิจัยแปลเป็นฉบับภาษาอังกฤษด้วยสำนวน ที่ราบรื่น และที่สำคัญควรให้เจ้าของภาษาตรวจความถูกต้องของการใช้ภาษาอังกฤษในเชิง วิชาการอีกครั้ง

4.5 เทคนิคการยอมรับ (Submitted) ให้ตีพิมพ์ของวารสารระดับนานาชาติ

4.5.1 ศึกษาวารสารที่จะตีพิมพ์ว่ารับตีพิมพ์ผลงานวิจัยประเด็นใด ซึ่งวารสารจะแจ้งวัตถุประสงค์ไว้ชัดเจนโดยเลือกวารสารที่มีความสอดคล้องบทความวิจัย จำนวน 4-5 วารสาร ที่ระดับความถี่ที่บทความในวารสารนั้นจะได้รับการอ้างอิงหรือถูกนำไปใช้ (Impact Factor) แตกต่างกัน แล้วให้เลือกลงวารสารที่มี Impact Factor สูงกว่าไว้

การถูกปฏิเสธ (Rejected) ของวารสารนานาชาติเป็นเรื่องปกติ การยื่นเสนอตีพิมพ์ลงวารสารครั้งแรก ควรยื่นเสนอในวารสารที่มีระดับ Impact Factor สูงเกินกว่าที่ผู้วิจัยประเมินบทความของตนเองเอาไว้ ซึ่งหากได้รับการปฏิเสธจากวารสารแรกจึงค่อยส่งลงวารสารที่เลือกไว้ต่อไป แต่ไม่ควรส่งไปพร้อมกันหลายวารสาร

เพราะผิศจรรยาบรรณนักวิจัย ดังนั้นต้องมั่นใจก่อนว่าวารสารที่แรกปฏิเสธก่อนจึงจะส่งไปวารสารอื่นต่อไป และการเลือกวารสารควรเลือกที่อยู่ในฐาน Scopus และ SCI

4.5.2 การ Submitted นักวิจัยต้องฝึกการส่งในระบบออนไลน์ (Submitted Online) และการเตรียมใบปะหน้าที่เรียกว่า จดหมายแนะนำตัวหรือ Cover Letter และประวัติของผู้ร่วมวิจัยให้พร้อม ต้องศึกษาวิธีการเขียนและเตรียมไว้พร้อมทั้งเสนอชื่อผู้ประเมินบทความ (Reviewer) เตรียมไว้ด้วยเนื่องจากบางวารสารต้องการในขั้นตอนการ Submitted Online นักวิจัยจะได้รับการตอบรับอัตโนมัติว่าได้นำผลงานวิจัยเข้าระบบ (ซึ่งยังไม่ใช้การตอบรับลงตีพิมพ์) จากนั้นบทความวิจัยจะผ่านผู้ประเมินคุณภาพบทความเบื้องต้น (Editor) ซึ่งถ้า Editor พิจารณาประมาณ 3-4 วัน ถ้าส่งจดหมายมา (Mail) ส่วนใหญ่จะปฏิเสธ แต่หาก หรือเกิน 2 สัปดาห์ ส่วนใหญ่บทความจะถูกส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญพิจารณาบทความ (Peer Review) ต่อไป และเข้าสู่กระบวนการพิจารณาคุณภาพบทความ

4.5.3 การเป็นผู้วิจัยหลัก และผู้วิจัย ในการ Submitted บทความตีพิมพ์จะให้ออกผู้วิจัยหลักและผู้วิจัย ซึ่งโดยหลักการแล้วผู้วิจัยหลักจะเป็นผู้ที่วารสารติดต่อกลับและเป็นผู้ทำหน้าที่ติดต่อกับวารสาร ทั้งการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะหรือเรื่องอื่นๆ จนกระทั่งบทความได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ส่วนผู้วิจัยทุกคนที่ปรากฏรายชื่อในบทความวิจัยต้องรับรู้และให้การยินยอมในการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร

ข้อเสนอแนะ

องค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีด้านการวิจัย ประเด็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ “เทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่” อาจมีข้อจำกัดในการดำเนินการอยู่หลายประการอย่างไรก็ตามองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูลตามบริบทของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สำหรับสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ปัญหา อุปสรรค เคล็ดลับ รวมถึงประเด็นอื่นๆ ที่สามารถส่งเสริมให้บุคลากรในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก สามารถเขียนบทความวิจัยเพื่อนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ได้ เพื่อให้สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของคณะฯ ทั้งนี้ องค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีด้านการวิจัยฉบับนี้ ได้รวบรวมความรู้และประสบการณ์ที่ฝังอยู่ในตัวบุคคล ของวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์นักวิจัยภายในคณะ ฯ เพื่อทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในคณะ ฯ อย่างไรก็ตามคณะทำงานมีข้อเสนอแนะว่า

1. ผู้วิจัยต้องทำความเข้าใจและรู้ว่าลักษณะบทความวิจัยที่ดี หัวข้อต้องน่าสนใจและทันสมัย องค์ประกอบบทความวิจัย ชื่อเรื่อง (Title) ชื่อผู้วิจัย ให้ระบุชื่อเต็ม นามสกุลเต็ม บทคัดย่อไทยและอังกฤษ คำสำคัญ บทนำ วัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ และควรมีการขอจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

2. การวางแผนและหาแหล่งเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัยมี 3 ประเด็นหลักคือ ฐานของวารสารที่ต้องการตีพิมพ์เผยแพร่เพื่อให้ตรงกับเป้าหมายที่ผู้วิจัยวางเอาไว้ กรอบระยะเวลาในการรับตีพิมพ์เพื่อจะได้บริหารเวลาในการเขียนบทความและส่งตีพิมพ์ และค่าตีพิมพ์เผยแพร่

3. เทคนิคขั้นตอนการเตรียมบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารนั้นต้องมีการตรวจสอบวารสารที่เราต้องการตีพิมพ์อย่างละเอียด เช่นอยู่ฐานไหน เป็นวารสารที่เป็นที่ยอมรับหรือไม่ จากนั้นให้ศึกษารูปแบบ (template) ตรวจสอบขอบเขตเนื้อหาและฐานของวารสารกับบทความ เช็คระยะเวลา และค่าใช้จ่าย และตรวจสอบผู้ทรงคุณวุฒิ

4. การใช้เทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ ผู้วิจัยต้องใส่ใจการหาวารสารที่ต้องการตีพิมพ์ การจัดการเรื่องเวลาในการทำบทความและการตีพิมพ์ ศึกษาบทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผลงานที่ตีพิมพ์ลงวารสารที่ต้องการจะลง ดูรูปแบบการเขียน การอ้างอิง ระเบียบข้อบังคับของวารสารต่างๆ แล้วเขียนบทความและตรวจสอบความถูกต้อง และต้องแน่ใจว่าบทความที่จะตีพิมพ์ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการทำวิจัยในมนุษย์

5. ควรเพิ่มเติมองค์ความรู้ในการดำเนินการทำวิจัยโดยมุ่งประเด็นสำคัญในการให้ความสำคัญกับระเบียบวิธีวิจัย การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การเลือกใช้สถิติขั้นสูง เพื่อเป็นการเพิ่มคุณค่าให้กับงานวิจัยและสามารถเพิ่มประสิทธิผลในการส่งบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติได้มากยิ่งขึ้น